Afskedssang

den 24de December 1838

af

Finn Magnusen.

Mel. Hr. Zinklar drog over salten Hav.

Tre Maaneder runde af Tidens Strøm
I Ponsen, ved Skrift og ved Tale,
Os Livet, vi haabe, var meer end en Drøm,
Og sikkert ei laae vi i Dvale.

Vor elskede Konge os kaldte til Raad,
Vi gav dem saa godt som vi kunde,
Selv vil han dem prøve og vække til Daad
De Tanker hans Bifald som vunde.

Heel længe vi sade her sammen i Rad
Fra Sjælland, Smaalandene, Fyen,
Men snarlig nu skilles vi Hedboer ad
Og drage fra Roskilde=Byen.

Her Adel med Borger og Bonde med Lærd
Har levet ret broderlig sammen,
Om Dagen vi Landet har offret vor Færd
Og Aftenen stundom til Gammen.

I Salen tit reiste sig Mand mod Mand
Og kjæmped med Ord og med Grunde;
Hver værged den Mening som ham var sand,
Dog Striden heel venlig vi funde.

Og hvad i Hytte, i Huus, i Slot
Man end om vor Færd vil dømme,
Vi alle meente det ægte godt
Som Dannemanden kan sømme.

Gud signe Frugten af al vor Id
Og alt til det Beste han lede!
Er kort eller lang vor Levetid,
Det Haab dog os alle maa glæde.

Han ene veed, om vi atter her
Skal samles og virke tillige, —
Oprigtig til Affkeed, som nu er nær,
Lev vel! hinanden vi sige.